

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) (jud. Gh. Stratulat)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secieru)

DECIZIE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Lilian Meșina, prin intermediul avocatului Victor Panțîru,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldasig” împotriva lui Lilian Meșina cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 10 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 21 noiembrie 2016 SA „Moldasig” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Lilian Meșina solicitând încasarea prejudiciului material în sumă de 79965, 83 de lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la 14 februarie 2011, în mun. Chișinău, la intersecția străzilor Mihail Kogălniceanu cu str. Ismail s-a comis un accident rutier cu implicarea autovehiculului de marca xxxxx, condus de Lilian Meșina și autovehiculului de marca xxxxx, condus de Sergiu Malcoci, dar care aparținea cu drept de proprietate lui Sergiu Sajin.

A menționat că Lilian Meșina, conform deciziei nr. 1a-1521/14 din 29 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost recunoscut vinovat în comiterea accidentului rutier.

A precizat că Lilian Meșina deținea poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă Seria AG nr. 0201225, eliberată de „Moldasig” SA la 09 iulie 2010. Ca urmare a primirii cererilor în baza prevederilor art. 21 al Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, SA „Moldasig” a deschis dosarul de daune nr. D/AORC/11-705/GE. La 18 februarie 2011 SA „Moldasig” a întocmit procesul-

verbal de constatare a pagubelor nr. D/AORC/11-705, prin care de comun acord cu părțile implicate s-au stabilit defectele cauzate autovehiculului de marca xxxxx. Conform actului de evaluare a valorii rămase a autovehiculului avariat de marca xxxxx, întocmit de specialiștii „General Expert” SRL la 24 iunie 2014, suma despăgubirii de asigurare era de 79965, 83 de lei.

A indicat că în baza contractului de asigurare și a ordinului Directorului General nr. 1403-01 din 25 ianuarie 2015, SA „Moldasig” a achitat despăgubirea de asigurare lui Sergiu Sajin în sumă totală de 79965, 83 de lei, conform ordinului de plată nr. 3250 din 10 august 2015.

A declarat că pct. 24 din Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului RM nr. 1047 din 08 noiembrie 1999 prevede că începând cu 01 ianuarie 2008 sunt supuse testării tehnice obligatorii toate autovehiculele și remorcile acestora din țară. Conform răspunsului Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” nr. 06/1-1-1315 din 19 iulie 2011, autovehiculul de marca xxxxx, lipsește din baza de date a Sistemului Informațional de căutare a Programului „AUTOMOBILUL”. La momentul producerii accidentului rutier - 14 februarie 2011, nu exista un raport de verificare valabil pentru xxxxx. Astfel, autovehiculul asigurat nu a fost supus testării tehnice obligatorii.

A afirmat că în scopul soluționării amiabile a litigiului, a expediat în adresa lui Lilian Meșina pretenția nr. 4375 din 17 septembrie 2015, cu propunerea achitării benevole a prejudiciului material în sumă de 79965, 83 de lei, însă care a fost ignorată.

Prin hotărârea 22 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru) s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldasig” și s-a încasat de la Lilian Meșina în beneficiul SA „Moldasig” prejudiciul material în sumă de 79965, 83 de lei; s-a încasat de la Lilian Meșina în beneficiul SA „Moldasig” cheltuielile de judecată și anume taxa de stat în sumă de 2398, 98 de lei.

Prin decizia din 10 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Lilian Meșina și s-a menținut hotărârea din 22 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru).

La 15 ianuarie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.117), Lilian Meșina, prin intermediul avocatului Victor Panțîru, a declarat recurs împotriva deciziei din 10 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a pretențiilor și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat că instanța de fond și cea de apel nu au constatat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar cele importante pentru soluționarea pricinii, pe care prima instanță și cea de apel le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

Consideră că instanța de fond și cea de apel, la judecarea pricinii, au încălcat prevederile art. 130 Cod de procedură civilă. Instanțele ierarhic inferioare au pronunțat actele de dispoziție menționate cu încălcarea normelor de drept material și procesual, nu au elucidat toate circumstanțele cauzei, probele nefiind examinate în ansamblul și interconexiunea lor, nu s-a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat eronat legea.

Declară că instanța de fond și instanța de apel își întemeiază hotărârile pe răspunsul Agenției Naționale Transport Auto nr. 06/1-1-1315 din 19 iulie 2011 în care este specificat expres că „unitățile de transport menționate mai jos lipsesc din baza de date a sistemului informațional de către programul AUTOMOBIL”.

Menționează că analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere. Această dispoziție legală a fost adoptată în scopul de a asigura o bună administrare a justiției, de a întări încrederea justițiabililor în hotărârile judecătorești și de a da posibilitate instanțelor superioare să-și exercite controlul judecătoresc.

Precizează că la 22 februarie 2017 instanța de fond a examinat cauza în lipsa părții pârâte și a admis integral acțiunea înaintată de SA „Moldasig”, încasând suma de 79965,83 de lei și cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 2398,98 de lei.

Opinează recurentul că simpla recunoaștere a recurentului ca fiind vinovat de producerea accidentului rutier, nu oferă asigurătorului dreptul de a solicita în ordine de regres despăgubiri. La fel, răspunsul Agenției Naționale Transport Auto nr. 06/1-1-1315 din 19 iulie 2011 nu constituie probă ce ar demonstra lipsa reviziei tehnice a automobilului. Or, în răspunsul Agenției Naționale Transport Auto nr. 06/1-1-1315 din 19 iulie 2011 este specificat expres că „unitățile de transport menționate mai jos lipsesc din baza de date a sistemului informațional de către programul AUTOMOBIL”. Or, cuvântul „lipsesc” nu înseamnă că nu „există”.

Remarcă recurentul că Judecătoria Ialoveni prin hotărârea nr. 2-733/2012 din 13 noiembrie 2012 a încasat suma de suma de 98309,68 de lei de la Ciprian Dogot în beneficiul lui Sergiu Sajin, iar Ciprian Dogot solicită încasarea sumei respective de la Lilian Meșina. Or, în situația dată una și aceeași sumă se solicită a fi încasată de două ori, doar că în favoarea unor persoane diferite.

Precizează că despre hotărârea judecătorească privind încasarea de la Ciprian Dogot în beneficiul lui Sergiu Sajin a sumei de 98309,68 de lei a menționat în cererea de apel, însă în decizia instanței de apel aceste argumente nu au fost combătute de către instanța, fiind ignorate. Or, în conformitate cu prevederile art. 373 alin.(5) Cod de procedură civilă, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Astfel, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii pe care prima instanță și instanța de apel le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 10 octombrie 2017, iar Lilian Meșina, prin intermediul avocatului Victor Panțîru, a declarat recurs la 15 ianuarie 2018, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.117).

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expediată participanților la proces la 03 noiembrie 2017, conform scrisorii de însoțire (f.d.107), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Astfel, recursul se consideră a fi declarat în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 28 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Lilian Meșina, prin intermediul avocatului Victor Panțiru și va casa decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 373 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

La examinarea cauzei instanțele ierarhic inferioare au constatat conform materialelor cauzei precum că la 14 februarie 2011 în mun. Chișinău, la intersecția străzilor Mihail Kogălniceanu cu str. Ismail s-a produs un accident rutier cu implicarea autovehiculului de marca xxxxx condus de Lilian Meșina și

autovehiculului de marca xxxxx, condus de Sergiu Malcoci, dar care aparținea cu drept de proprietate lui Sergiu Sajin. Lilian Meșina a fost recunoscut vinovat prin decizia din 29 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin.(1) Cod penal și i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 250 de unități convenționale (5000 lei) (f.d.22-29).

Prin cererea de chemare în judecată depusă la 21 noiembrie 2016 împotriva lui Lilian Meșina, SA „Moldasig” a solicitat încasarea în ordine de regres a prejudiciului material în sumă de 79965, 83 de lei, în temeiul art. 29 lit.f) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, invocând lipsa certificatului de revizie la momentul producerii accidentului rutier (f.d.4-6).

Conform art. 29 lit. f) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, asigurătorul are dreptul să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor atunci când utilizatorul autovehiculului nu dispune de certificat de revizie tehnică la momentul producerii accidentului.

Prin hotărârea 22 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), menținută prin decizia din 10 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldasig” împotriva lui Lilian Meșina, fiind încasat prejudiciul material și cheltuielile de judecată (f.d.50, 56-58, 101-106).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, pripit și prin neelucidarea completă a circumstanțelor cauzei, a constatat ca fiind întemeiată și legală soluția instanței de fond privind admiterea acțiunii SA „Moldasig” înaintate împotriva lui Lilian Meșina cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecate.

Colegiul notează că instanțele ierarhic inferioare au concluzionat în favoarea temeiniciei acțiunii înaintate de SA „Moldasig”, axându-se pe răspunsul Instituției publice „Agenția Națională Transport Auto” nr. 06/1-1-1315 din 19 iulie 2011, conform căruia automobilul de model xxxxx, lipsește din baza de date a sistemului informațional de căutare a programului „Automobilul” (f.d.15).

La acest capitol, Colegiul apreciază a fi relevant și argumentul părții recurente precum că lipsa automobilului în baza de date nu semnifică că nu există și nu a fost efectuată testarea tehnică a automobilului vizat.

În această ordine de idei, Colegiul relevă că răspunsul SRL „B&M Test” nr. 159/05 din 13 iulie 2017 referitor la solicitarea avocatului Victor Panțîru a raportului testării tehnice obligatorii al autovehiculului de marcă xxxxx, denotă că informația privind rapoartele tehnice se păstrează în arhiva firmei o perioadă de 5 ani și informația solicitată a fost nimicită (f.d.95).

Din răspunsul nr. 06/1-1-5229 din 06 iulie 2017 a Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” adresat avocatului Victor Panțîru, se distinge că în baza sistemului informațional automatizat de căutare a programului „Automobilul”, xxxxx îi corespunde autovehiculului de model xxxxx care a fost supus inspecției tehnice la stația SRL „B&M Test” (f.d.97).

În contextul dat, contrar prevederilor art. 373 alin.(2) Cod de procedură civilă citate *supra*, instanța de apel, cu toate că a anexat la materialele înscrisurile prezentate (f.d.99), nu le-a supus aprecierii sub aspectul concludenței și pertinentei acestora.

Art. 130 Cod de procedură civilă obligă instanța judecătorească de a aprecia probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Concomitent urmează să ia în considerare că fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Astfel, în rezultatul aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Sub acest aspect, Colegiul reține argumentele recurentului precum că instanța de apel contrar prevederilor art. 130 Cod de procedură civilă, nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu a examinat probele în ansamblul și interconexiunea lor, și nu s-a expus asupra admiterii unor probe în defavoarea altora.

CtEDO relevă că deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61,). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

Or, în condițiile când recurentul pretinde că recunoașterea lui Lilian Meșina vinovat în comiterea accidentului rutier, nu justifică și dreptul asiguratorului de a solicita în ordine de regres despăgubiri, axându-se doar pe răspunsul Autorității administrative „Agenția Națională Transport Auto” din 19 iulie 2011, instanța de apel urma a combate prin probe concludente în raport cu normele de drept argumentele pârâtului, inclusiv și probele prezentate în susținerea poziției sale. Mai mult ca atât, Colegiul reiterează că instanța de apel a anexat înscrisurile prezentate la materialele cauzei.

De altfel, instanța de apel nu s-a expus nici în privința argumentului recurentului, invocat la examinarea cauzei în ordine de apel, precum că prin hotărârea din 13 noiembrie 2012 a Judecătoriei Ialoveni s-a încasat de la Ciprian Dogot în beneficiul lui Sergiu Sajin prejudiciul material, iar Ciprian Dogot ar pretinde de la Lilian Meșina încasarea sumei și aceeași sumă se solicită a fi încasată în favoarea a două persoane diferite.

La caz, argumentele invocate de recurent, în opinia sa, justifică poziția sa și respectiv ilegalitatea deciziilor contestate, ceea ce denotă că acest argument necesita un răspuns concret și cert.

În conformitate cu art. 27 alin.(1) Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus

judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Mai mult ca atât, în conformitate art. 390 alin. (1) lit. e), f) Cod de procedură civilă, decizia instanței de apel trebuie să conțină motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă și concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

În cazul respingerii apelului, instanța de apel are obligația să expună în decizie concluzia cu privire la toate argumentele invocate de apelant, să întemeieze motivele în legătură cu care argumentele apelantului din cererea de apel au fost recunoscute ca neîntemeiate. Instanța de apel nu este în drept de a se limita la simpla constatare a netemeinicii apelului, deoarece astfel decizia nu poate fi calificată decât nemotivată.

Aici este de remarcat că obligația instanței de apel de a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apel rezultă și din prevederile art. 373 alin. (5) Cod de procedură civilă.

De altfel, instanța de apel, în esență, s-a limitat la constatările instanței de fond, iar argumentele apelantului pe fond au fost ignorate și nu au fost supuse aprecierii, or, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței de fond, are obligația rezultată din prevederile art. 373 Cod de procedură civilă de a examina cauza obiectiv, complet și multiaspectual.

Garanțiile procedurale în sensul art. 6 §1 CEDO presupun că părțile la proces au dreptul să prezinte orice observații pe care le consideră relevante pentru cauză, care este efectiv doar în cazul în care cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „ascultate”, adică examinate de către instanța sesizată. Iar, instanța trebuie să efectueze o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și probelor prezentate de părți (Kraska c. Elveției, §30, Perez c. Franței, §80). O interpretare restrictivă a garanțiilor oferite de art. 6 §1 CEDO nu este justificată (Mariana de Azevedo c. Portugaliei, §66). Pentru a asigura exercitarea efectivă a drepturilor garantate de art.6 CEDO, autoritățile judiciare trebuie să dovedească „diligentă”. De altfel, viciile admise de prima instanță nu pot fi corectate decât în cazul în care decizia contestată este supusă controlului de către un organism judiciar cu jurisdicție deplină și care oferă el însuși garanțiile impuse de art. 6 §1 CEDO.

În această ordine de idei, Colegiul apreciază a fi relevante argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs, deoarece rezultând din specificul litigiului dedus judecării, precum și în scopul stabilirii temeinicii sau netemeinicii acțiunii, de rând cu cele constatate, este indispensabilă examinarea cauzei inclusiv și prin prisma argumentelor invocate de recurent, care de altfel au fost invocate la etapa examinării cauzei în ordine de apel, însă au fost ignorate de către instanța ierarhic inferioară.

La situația de fapt constatată, instanța de recurs conchide că întru soluționarea justă și multiaspectuală a litigiului dedus judecării, instanța de apel are obligația pozitivă de a stabili circumstanțele care au importanță pentru soluționarea speței, pentru a elimina discrepanța intervenită. Iar, în cazul stabilirii unei ambiguități care trezește incertitudini cu privire la circumstanțele ce țin de fondul cauzei, urmează să întreprindă toate măsurile necesare întru elucidarea acestora, inclusiv prin obligarea

părților implicate în proces de a prezenta probe suplimentare, ce ar aduce o lămurire asupra incertitudinilor ivite.

Concomitent Colegiul notează că legea procesuală civilă prezumă dreptul instanței de a se expune asupra inițiativelor în cadrul unui proces. În contextul dat, Colegiul citează prevederile art. 26 alin. (2) Cod de procedură civilă, conform cărora contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecării și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

Or, prezintă relevanță și folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, rezultând din specificul acestui și care presupune în sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe, pertinente și concludente a situației de fapt, or, la caz concluzia instanței de apel este rezultatul examinării pripite și arbitrare a litigiului dedus judecării.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să verifice și circumstanțele cauzei în partea ce țin de argumentele invocate de recurent, probele, obiecțiile acestuia în raport cu pretențiile reclamantului, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil garantat de art. 6§1 CEDO. Procesul echitabil presupune asigurarea, garantarea și respectarea principiilor contradictorialității, egalității armelor în proces.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că eroarea admisă la judecarea cauzei în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Lilian Meșina, prin intermediul avocatului Victor Panțîru și a casa decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, în contextul cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă și să reflecte motivele sale prin prisma probelor ca fiind pertinente soluționării pricinii sau după caz preferința unor probe în defavoarea altora. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele pricinii, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu prevederile art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Lilian Meșina, prin intermediul avocatului Victor Panțîru.

Se casează decizia din 10 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldasig” împotriva lui Lilian Meșina cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu